ȘTIRI ȘI REPORTAGII

Din toată lumea...

Fraţii germani footballişti

Un mare club englez din regiunea industrială a Yorkului, Leeds United s'a bucurat întotdeauna de reputaţia de a avea în echipă perechi de fraţi.

Recent, Leeds United a întrebuinţat într'un match de încercare pe fraţii Stephens dela Cramlington.

Doi din aceşti Stephens, ambii în vârstă de 19 ani, unul înaintaş centru, celălalt inter-stânga, sunt gemeni şi seamănă ca două picături de apă.

Jucând alături, e imposibil să fie deosebiţi. Totdeauna când unul din ei înscrie, nu se ştie cine a obţinut punctul...

Jim sau Jack?

Femeile...

S'a vorbit la un moment dat de venirea în Franţa a tânărului extrem-dreapta al echipei River-Plata din Buenos Ayres, o nouă vedetă a footballului argentinian.

Dar, este puţin probabil ca Pedernera — acesta îi e numele — să fie angajat de o grupare europeană.

In afară de faptul că gruparea sa pretinde o sumă considerabilă, suporterele lui River Plata au hotărît să-l împiedice a pleca pe acest footballist, care, e în acelaş timp un băiat adorabil.

Când vrea femeia...

Mijloc practic

Nu există, în ceiace priveşte footballul, două ţări sau două oraşe care să se asemene.

In unele centre se petrec lucruri aproape de necrezut.

La Tunis de pildă, la fiecare match, fără excepţie, care se dispută pe stadionul Municipal, câteva minute înainte de lovitura de începere, soseşte la poarta terenului un vehicul cu aspect de «dubă».

Ce rost are acest vehicul? El face oficiu de pază. Dacă un spectator turbură matchul, sau produce vreun incident, doi agenţi îl înfăşcă şi-l depun în dubă. Când duba se completează, pleacă şi depune conţinutul la comisariat.

Revine şi... îşi continuă naveta.

Desigur, matchurile cele mai sportive sunt acelea când duba şomează...

Acesta e dealtfel şi idealul footballului tunisian.

Mentalităţi

O istorie tragică s'a desbătut în faţa Tribunalului Austriei de Sud.

Un fundaş, acuzat de a fi rănit voluntar un înaintaş advers, s'a explicat astfel judecătorului:

«Dumnealui avea balonul. Eu am alergat să i-l iau. A fost inevitabilă ciocnirea.

Judecătorul a întrebat: «Dar pentru care motiv ai fugit spre el? Şi a sfârşit prin a condamna pe inculpat pentru «lovituri şi răniri».

Noroc că această decizie, care dovedeşte o mentalitate înapoiată, a fost anulată, cu ocazia apelului, de o instanţă superioară.

Germania a învins Polonia în matchul atletic femenin

VARŞOVIA, 15. — La Bydgoszcz a avut loc ieri matchul internaţional de atletism între echipele feminine ale Germaniei şi Poloniei.

Germania a învins cu 59 puncte contra 40.

In proba de stafeta 60-80-100-200 m., stafeta poloneză a stabilit un nou record mondial cu timpul 53.6 secunde.

Polonia a câştigat cu 6-0 matchul de tennis cu Jugoslavia

VARŞOVIA, 15. — Matchul de tennis Iugoslavia—Polonia, disputat aci în cadrul Cupei Europei Centrale, a fost câştigat de Polonia cu 6:0.

Ultimele rezultate:

Spyhala—Kovacs 6:2, 6:3, 10:8.

Tloczynsky—Mitici 62, 6:3, 6:2.

Din echipa Iugoslaviei au lipsit: Puncec, Palada şi Kukuljevici I.

Hungaria învingătoare în Polonia

VARŞOVIA, 15. — La Kattovice a avut loc un match internaţional de football, în care FC Hungaria din Budapesta a învins echipa Ruch cu 8:4 (6:1).

Echipa Kispest din Budapesta a învins la Lwow SC Pogon cu 2:0 (2:0).

BELGRADUL SE PREGATEŞTE PENTRU

1.- MATCHUL ROMANIA-JUGOSLAVIA

din cadrul cupei „Eduard Beneş"

2.- BALCANIADA DE ATLETISM

Un reportaj al corespondentului nostru din Belgrad

BELGRAD, 13. — Peste câteva săptămâni, Capitala noastră devine ţinta unanimelor preocupări sportive din peninsula balcanică.

Atletismul din şase ţări îşi trimite reprezentanţii în stadionul depe coama muntelui Avala, concurenţi în competinţa Balcaniadei care a răscolit, cu un an în urmă, toate categoriile sportivilor bucureşteni.

Este un eveniment, care nu angajează numai pregătirile oficialităţii sportive, bine susţinută de autoritatea de stat, dar stârneşte, depe acum, interesul publicului, într'o măsură contrarie temperamentului specific al jugoslavilor

Şi totuşi...

Mare interes public

Pretutindeni, pe tot cuprinsul ţării, propaganda a pătruns până în cele mai îndepărtate târguri din banovinatele dela marginea regatului, — afişe de un colobrit şi desen cu totul special, nou, întreţin o documentare care te face să nu omiţi că în Septembrie, la Belgrad, are loc Balcanaida.

Postul de radio din Belgrad, nu trece nici el neobservat evenimentul, difuzându-i importanţa.

Şi, în fine, la Belgrad, se pare că nu mai interesează nici fluctuaţiile Bursei, nici evoluţia vieţii de stat şi nici chiar desfăşurarea sinuoasă a activităţii politice, — Balcaniada ţinând, pare-se, elementul determinant.

La secretariatul general al organizării jocurilor balcanice, se întreţine o activă corespondenţă şi un strâns contact telefonic cu forurile de specialitate din România, Grecia, Turcia, Bulgaria şi Albania, legături la a căror bună desfăşurare colaborează şi reprezentanţele diplomatice corespunzătoare.

Despre pregătirea tehnică a teamului jugoslav, nu s'a lăsat încă nici o posibilitate de a se urmări activitatea respectivă. Ni se spune doar că atleţii jugoslavi — probabilii şi posibilii selecţionaţi, — sunt concentraţi într'o tabără în care, un delegat al federaţiei naţionale, doi medici specializaţi în educaţia fizică şi fiziologie şi trei antrenori pregătesc forma reprezentanţilor Jugoslaviei în marea emulaţie.

Biletele se pun în vânzare abea către 25 August şi se vor vinde printr'un sistem special, introdus cu acest prilej.

In fine — patronajul marei manifestări a fost acceptat de M. S. Regele Petru II, care peste atenţia protocolară, arată un interes care dovedeşte o subtilă cunoaştere a rostului şi rezultatelor sportive, din partea tânărului Suveran.

ŞI MATCHUL DE FOOTBALL CU ROMANIA

Dar concomitent cu interesul manifestat jocurilor balcanice, jugoslavii — şi mai ales cei din Zagreb şi Belgrad, — se întreţin cu ardoare asupra matchului de foot-ball româno-jugoslav dela 6 Septembrie.

Socotim inutilă o subliniere a rivalităţii care angajează, de mai bine de un deceniu, cele două ţări, în domeniul foot-ballului.

E necesar însă să adăugăm cu Jugoslavia a pierdut, acum cinci ani, «Cupa Balcanică», la Bucureşti, învinsă cu 0—5 de teamul românesc.

De atunci, în unele jocuri am câştigat noi, în altele, adversarii noştri. Niciodată însă, nu ne-au administrat o corecţie atât de zdravănă ca cea pe care le-am dat-o noi, în 1933

Şi ei nu se pot tempera decât când performanţa celui «5—0» va fi egalată... Un simplu detaliu, peste cel spectacular, — prin calitatea footballului nostru, — suficient, desigur, să ilustreze interesul prezenţei teamului naţional de football în stadionul jugoslav.

Nici în domeniul footballist preparativele nu sunt lăsate în desuetudinea unei prea mari încrederi în sine şi d-nii dr. Andreevici şi Kika Popovici, preşedintele şi secretarul general al «Saves»-ului — forul Jugoslaviei — veghează cu o sârguinţă inerentă marilor pasionaţi, la reuşita preparativelor.

După cum se vede, Belgradul se transformă, încet, pe nesimţite, într'un centru temporar al preocupărilor sportive din Balcani, urmărite cu simpatie de restul Europei sportive. Luna Septembrie ne aduce evenimente cari depăşesc caracterul unor simple manifestări internaţionale.

Cupa gen. Gabriel Marinescu

se dispută anul acesta pentru ultima oară

ELIMINATORIILE LA VELODROM FINALA PE STADIONUL A. N. E. F.

Cupa General Gabriel Marinescu, îşi închee existenţa în acest an.

Pusă în competiţiune în anul 1934 a revenit Tennis Clubului Român, în 1935 a fost adjudecat de P. T. T. în 1936 de Stadionul Român şi în 1937 de către Sportul Studenţesc.

Anul acesta, conform regulamentului ei, este ultimul an de disputare.

In cazul când revine unuia dintre cluburile de mai sus, acesta şi-o va însuşi în mod definitiv, iar în cazul în care în acest an un alt club îşi va înscrie numele printre câştigători, urmează ca donatorul să decidă soarta ei.

Această cupă înseamnă primul contact al d-lui general Gabriel Marinescu cu sportul, prim contact care însă nu a avut continuitate, din cauza însuşi a lipsei de popularitate a acestui sport.

Incontestabil că donatorul a fost atras mult mai uşor spre football asociaţie, sport extrem de popular, însă nici un moment nu a uitat pe cei cu care luase primul contact în domeniul sportiv.

Patru ani de zile această competiţiune a însemnat un mare succes sportiv. Lupta ce s'a dat pentru cucerirea trofeului a întrecut tot ceeace s'a făcut în materie de rugby la noi.

Nu mai vorbim de partea financiară a competiţiunei care a însemnat cel mai mare ajutor pe care cineva îl putea aduce rugbyului. Donatorul cupei are o mare calitate: când face un lucru, îl face cu toată inima. Nu există ezitări şi reticenţe. Caracteristica oamenilor din tr'o bucată.

D. GEN. GABRIEL MARINESCU

Este suficient să amintim că în anul trecut finala cupei a însemnat pentru rugby un beneficiu de lei 300.000.

Cu aceşti bani s'a trecut la organizarea campionatului european. Acest campionat a însemnat totuşi un deficit de lei 150.000. Insă ce dezastru ar fi fost dacă generozitatea arhicunoscută a generalului Gabriel Marinescu nu ar fi asigurat dinainte jumătate din regie.

Ultimul an al Cupei

Rugbyul a avut ghinionul ca prin esenţa însăşi a sportului să nu-l poată apropia pe donatorul cupei aşa cum au avut norocul alte sporturi. Dacă acest eveniment ar fi fost îndeplinit cu siguranţă că în patru ani de zile alta era soarta rugbyului dela noi. Dar despre trecut nu e bine să mai vorbim. Ii spunem ghinion pentru rugby şi noroc pentru alţii şi închidem o discuţie care provoacă numai inimă rea rugbyştilor.

Totuşi cum am spus, din an în an, revederea cu donatorul este asigurată şi salvatoare pentru rugby.

Anul acesta nu va fi numai revederea ci şi despărţirea.

Este ultimul an al cupei general Gabriel Marinescu.

Competiţiunea se va disputa în fazele eliminatorii între 20 Septembrie şi 10 Octombrie, astfel ca finala să se poată disputa pe A. N. E. F. în a doua jumătate a lunei Octombrie.

Lupta va fi din cele mai aprige. Patru cluburi: T.C.R., Sportul Studenţesc, Stadiul Român şi P. T. T. vor munci pentru a-şi înscrie numele pentru a doua oară în palmaresul cupei şi a o însuşi în mod definitiv. Singura încurcătură o poate face Viforul Dacia care dacă reuşeşte să triumfe în competiţiune anul acesta, va pune problema cui revine trofeul. Competiţiunea se închide şi în acest caz, iar rezolvarea va depinde de voinţa donatorului.

Acest sport eminamente amator şi practicat numai de români, acest sport pentru care românii sunt extrem de bine dotaţi, lucru dovedit cu ocazia ultimului campionat european, acest sport a căpătat în anul 1938 două lovituri. Una trecătoare, deficitul creiat de campionatul european, deficit de pe urma căruia unele organe sportive s'au şi grăbit să declare în faliment pe amatorii din rugbyul român.

Dar lovitura cea mai grea a fost expulzarea de pe terenul dela şosea. Impotriva acestui fapt nimeni nu se poate plânge deoarece rugbyul era tolerat şi atunci când Straja Ţării trece la construirea palatului şi stadionului său, era normal să vie şi această lovitură de graţie.

Majoritatea rugbyştilor sunt convinşi că expulzarea de pe terenul dela şosea înseamnă desfiinţarea rugbyului.

Greşeală enormă. Vitalitatea acestui sport va fi dovedită şi rugbyul va reuşi să treacă şi această gravă criză.

Are nevoe de baloane de oxigen pentru a trece criza, şi unul din aceste baloane îl constitue ultima fază a cupei General Gabriel Marinescu.

De modul în care va decurge competiţiunea şi în special de modul în care se va organiza această competiţiune depinde viitorul rugbyului din România.

R. V.

Sfârşit de vacanţă—început de sezon

La mare, printre boxeuri, footballişti şi oficiali

Nicu Teodoru-Chibrit, „causerul" incontestabil al footballului românesc.—Rocambole, Armstrong şi Maciste—elevii lui Nour şi Jim Călinescu.— Sonny Niculescu are fobia handsurilor

„Nemărginită mare deapururi zbuciumată
„Privind pe 'ntinsul verde
„Ce milă mi-e de tine...

... O zi, începutul acesta de baladă a fost auzit, des şi tare pe malul mării, la Mamaia. Il declama Teodoru-Chibrit care, fiindu-i într'adevăr milă de mare, a stat tot timpul pe uscat.

Prezenţa sa a fost suficientă însă, pentru a produce pe terasă o animaţie neobişnuită, iar pe mare, o trombă marină.

S'a râs, s'a discutat şi au fost apreciate bine înţeles glumele lui Chibrit, care şi-a consolidat astfel, din nou, titlul de «causeur» al footballului bucureştean.

O invitaţie a d-lui Nicu Lupescu

O şedinţă de gimnastică pentru copii, pe plaje

însă, a lăsat Mamaia fără Chibrit. Teodoru a plecat la Chilia să fie musafirul d-lui Lupescu şi să se întoarcă la Mamaia, cu caravana nautică. Se pare însă că «mila» sa pentru mare s'a accentuat, la Chilia. Căci, caravana nautică a sosit la Mamaia fără Chibrit, care a rămas pe solul Chiliei să continue (mai în siguranţă decât pe Mare) o prelungită cură de struguri...

Sport serios şi generalizat la Mamaia

Exceptând capitolul acesta de sport comic, Mamaia trăeşte o viaţă de sport serios şi generalizat.

S'au adunat pe întinsul de nisip al plăJei numeroase nume cunoscute, cari urmează zilnic un program de educaţie fizică, în toată regula.

Programul începe la ora 7 dimineaţa, sub conducerea lui Nour şi Călinescu, cari au în subordine o companie întreagă de copii bronzaţi şi gălăgioşi.

«Maeştrii» sunt foarte atenţi cu ciracii, cărora au grije să le facă şi ghimbuşlucuri, cari să-i facă să uite greutatea exerciţiilor.

Elevii sunt toţi silitori, cu aptitudini şi cu o doză de bună voinţă care le scuză oarecari lipsuri în executarea mişcărilor. Numele au dispărut. In cercul lor, «*cei doi maeştri*» au acordat elevilor porecle pe cari le cunoaşte toată plasa.

Un «atlet» micuţ şi negricios se numeşte «Negusul». Un dolofan greoiu şi transpirat este strigat «Tarzan». Mai sunt, în legiunea de viitori atleţi pe cari Nour şi Călinescu îl pregătesc cu atenţiune, un «Rocambole», un «Armstrong», un «Maciste»...

Dar nu numai copiii sunnt hotăriţi să-şi umfle braţele cu muşchi şi — să evite — eventuale balonări a stomacului.

Numeroase nume cu rezonanţă cunoscută în cuprinsul vieţii noastre publice, sau în sport, sunt deasemeni prezente pe plaje, pentru un program zilnic şi pretenţios de educaţie fizică.

«Dreapta» d-lui Virgil Madgearu

Cel mai matinal este d. Virgil Madgearu, a cărui «*dreaptă*» i-a umflat ochiul lui Călinescu, care cizelează calităţile pugilistice ale fostului ministru de finanţe.

D. Armand Călinescu, ministru de interne, lucrează la Rex. O zi, înaintea plecării noastre, apăruse la Mamaia şi d. dr. Lupu. Aşa dar, un sportiv în plus.

Dar nu numai viaţa politică îşi are reprezentanţi pe plaja exerciţiilor fizice dela Mamaia

Teatrul este deasemeni bine reprezentat. Şi calitativ, şi cantitativ.

D. Bălţăţeanu este în continuu marş între Mamaia şi Rex (aproximativ 2 chilometri), hotărît probabil să-şi niveleze o proeminenţă abdominală pe care nu o avea pe vremea când juca roluri de june prim.

D-ra Lulu Nicolau (un tăciune rotund şi admirat), d-ra Eugenia Zaharia (ale cărei progrese constituesc mândria profesională a lui Nour), d-ra Francisca Cristian (din nou suplă) şi alte câteva nume cunoscute din cuprinsul rampei teatrale sunt prezente zilnic pe plaje, pentru exerciţii a căror comandă o au cu schimbul Nour şi Călinescu.

Un prinţ care înoată teribil

Sportul îşi are deasemeni reprezentanţi.

Printre aceştia, prinţul Mihail Sturza deţine un loc preponderent şi admirat.

Nu face box. Pe timpul verii, a suprimat capitolul acesta destinat în programul său de educaţie fizică, pentru parcursul iernii. Face natanţie.

In fiecare dimineaţă — când bulgărele incandescent al soarelui se rupe din mare şi îşi începe ascensiunea pe piscurile bolţii — prinţul Sturza pleacă în larg, cu barca. Câteva ore, prinde peşte. Iar când barcagiul îl anunţă că au ajuns la câţiva buni chilometri de mal, sare în apă şi se întoarce la mal, înnot.

Barcagii au pentru d-sa o admiraţie nestăpânită.

— Innoată teribil.

— Iute?

— Şi iute, şi curagios. Intr'o zi, marea era agitată. Valuri de câţiva metri se rupeau din trupul apei, înălţându-se ameninţătoare şi văjoase. Prinţul n'a renunţat totuş la orele sale de nnot. A sărit din barcă cu aceiaş linişte, din totdeauna, şi a ajuns la mal cu o uşurinţă pe care barcagiul s'a străduit zadarnic să o apropie, trăgând voiniceşte la lopeţi.

Câmpul de antrenament al lui Sonny Niculescu

Intre Mamaia şi Rex a fost câteva luni câmpul de antrenament al lui Sony Niculescu.

Noul juventist a făcut parte, după cum se ştie, din orchestra hotelului Rex. Cânta la violoncel. Bine înţeles, seara.

Ziua, era ocupat tot timpul cu sportul.

Programul său începea la ora 7 dimineaţa cu o partidă prelungită de ping-pong, în care adversar obişnuit îi era, Albahary, şeful orchestrei.

Sony Niculescu, ieşit din spuma mării...

Urma, apoi, marşul. In training, cu un foular roşu legat şic în jurul gâtului, Sonny parcurgea distanţa dintre Mamaia şi Rex cu o viteză care a contribuit efectiv la supleţea de care dispune acum şi cu care — pretinde Mişu Iorgulescu — va face senzaţie în centrul liniei de atac juventiste.

Colţul oficialităţii footballistice

Există la Mamaia şi un colţ al oficialilor. O masă în jurul căreia căldura a strâns numeroase personalităţi din conducerea footballului bucureştean. Educaţia fizică se face aici... verbal. Se discută.

La apelul pe care îl face zilnic d. maior Brezeanu, au răspuns un timp d nii Picu Chiriceanu, Costel Rădulescu şi dr. Minciulescu, cărora li s'au adăugat d. Benderly, din conducerea clubului constănţean Victoria, d. dr. Vasilescu şi d. Radu Vasilescu.

Colţul acesta are o caracteristică. Apare pe terasa cazionului, la o oră anumită: ora când sunt gata chiftelele. Şi încă ceva: toţi componenţii grupului sunt albi. Contrastant de albi în raport cu culoarea tuciurie pe care au prins-o ceilalţi sezonişti, interesaţi mai mult de nisip şi de soare, decât de... chiftele şi de pelin.

Zilele trecute, d. maior Brezeanu se mira, cu o sinceritate indiscutabilă:

— Nu ştiu ce să fac, d-le. Nu mă înnegresc de loc... la restaurant!.,

Iar Costel, îi făcea o recomandaţie expertă:

Dacă vrei să ne înegrim, cred că nu există decât o singură soluţie.

— Care?

— Să bem vin negru...

Gef.

La 6 Septembrie

Campionatul Europei la categoria pană

Comitetul de urgenţă I. B. U. a desemnat acum câtva timp, pe belgianul Phil Dolhem şi pe campionul elveţian Maurice Dubois, să dispute titlul de campion al Europei la categoria pană.

Maurice Holtzer, care-şi termină convalescenţa în împrejurimile localităţii Troipes, nu şi-a putut apăra — în termen — titlul.

Acum însă, matchul Dolhem — Dubois a fost perfectat de un organizator din Liege. Campionatul Europei la categoria pană se va disputa astfel, la 6 Septembrie, la Liege.

Echipa Bucureştilor va juca la 17 Februarie la Paris ?

LIGA PARISULUI VA TRIMITE O INVITAŢIE DISTRICTULUI NOSTRU

PARIS, 15 (tel. part.) — Liga de football a Parisului şi-a alcătuit, în parte, programul de activitate internaţională pentru sezonul de toamnă.

Astfel, reprezentativa Parisului va juca la 1 Noembrie cu reprezentativa Budapestei, iar la 4 Decembrie cu reprezentativa oraşului Praga.

Liga Parisului mai dispune de o dată liberă, la 19 Februarie, pentru care caută un adversar pe care să-l invite să joace în capitala Franţei.

Intre echipele cari sunt în vederile conducătorilor forului footballistic parizian este şi selecţionata Bucureştilor.

Este probabil că zilele acestea va porni spre Bucureşti o invitaţie oficială din partea ligii de football Paris.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 2, TELEFON 3.26.68